

Zagreb, 19. listopada 2021.

HITNO! – PRIVREMENA MJERA**TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU**
Šetalište dr. Ivše Lebovića 42
43000 Bjelovar**Poslovni broj: P-101/2021****Tužitelj/
Predlagatelj
osiguranja:****OPĆINA GRADINA**, Trg hrvatskih branitelja 12, Gradina, OIB: 81945501309, zastupana po općinskom načelniku Josipu Vučemiloviću-Juriću, koju zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzela 33A, Zagreb (dalje u tekstu: „**Općina Gradina**“ ili „**Tužitelj**“ ili „**Predlagatelj osiguranja**“)**Prvotужenik/
Protivnik osiguranja:****SEDLIĆ d.o.o.**, s registriranim sjedištem u Zagrebu, Bukovačka cesta 265, Republika Hrvatska, OIB: 31937776003, zastupano po direktoru Domagoju Sedliću, OIB: 07755969187, Berek, Berek 191 (dalje u tekstu: „**Sedlić**“ ili „**Prvotужenik**“)**Drugotужenik:****PROJEKT GRADNJA VIR d.o.o.**, s registriranim sjedištem u Viru (Općina Vir), Put Lučice 58, Republika Hrvatska, OIB: 03985757950, zastupano po direktoru Danijelu Živkoviću, OIB: 23009554725, Dugo Selo Lukačko, Gornjac 52 (dalje u tekstu: „**PG Vir**“ ili „**Drugotужenik**“)**VPS:** 6.592.495,09 HRK**Radi:** utvrđenja ništetnosti/da su ugovori bez učinka i isplate**PODNEŠAK TUŽITELJA/PREDLAGATELJA OSIGURANJA****Kojim se očituje na navode
iz odgovora na tužbu i na prijedlog za osiguranje****1x, prilog**

1. Tužitelj/Predlagatelj osiguranja je dana 15. listopada 2021. godine putem e-komunikacije preuzeo odgovor I-tuženika na tužbu i prijedlog za izdavanje privremene mjere, na koji će se očitovati ovim podneskom. Kratice i pojmovi označeni velikim početnim slovom u ovom podnesku imaju isto značenje kao i u tužbi odnosno prijedlogu za osiguranje.
2. Navodi I-tuženika se mogu svesti na to da on navode iz tužbe i prijedloga za osiguranje ili ne razumije, ili mu relevantne okolnosti nisu poznate. Većinu navoda i dokaza iz tužbe i prijedloga za osiguranje I-tuženik je pak naprosto ignorirao.
3. I-tuženik uvodno navodi da bi „dovoljno govori o načinu postupanja tužitelja“ to što je mjesnu nadležnost Trgovačkog suda u Bjelovaru konstruirao temeljem teksta ugovora za kojeg tvrdi da ga (raniji Načelnik tužitelja) nije potpisao. Očito ovdje I-tuženik nije istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti, pa nije do kraja jasan smisao ovog navoda.
4. U svakom slučaju, prigovor mjesne nenadležnosti, da ga je I-tuženik podnio, ne bi bio osnovan. Prema uvriježenoj sudskoj praksi u Republici Hrvatskoj, tužbe vezane uz ugovor, pa i onda kada su usmjerene na utvrđenje ništetnosti odnosno izostanak učinaka ugovora, podnose se sudu nadležnom obzirom na sadržaj ugovora. To I-tuženiku očito nije poznato.

Dokaz: Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Gr1 137/2017 (Prilog 1)

5. I-tuženik dalje eksplicitno tvrdi da mu nije poznato tko je pobijedio na lokalnim izborima u svibnju ove godine u Općini Gradina. To nije istina, ishod izbora mu je poznat jer je imao kontakte sa novim Načelnikom. Korespondenciju sa novim Načelnikom čak sam dostavlja uz svoj podnesak, pa sud lako može utvrditi da nije istina da I-tuženik ne zna tko je pobijedio na posljednjim izborima.
6. I-tuženik iskazuje nerazumijevanje kako bi okolnosti promjene vlasti i financijskog stanja Općine bile relevantne za ovaj postupak. Okolnosti koje se tiču promjene vlasti i teškog financijskog stanja Općine Gradina nastale za vrijeme prethodne vlasti iznijete su u uvodnom dijelu tužbe radi pružanja konteksta sudu (ne tuženicima, oni to sve znaju) vezano uz sporne ugovore i ostale navode uz tužbu. Taj kontekst, detaljno opisan u tužbi, svakako ima veze sa ovim postupkom, a navodi i dokazi o teškom financijskom stanju Općine imaju direktne veze sa potrebom za određivanje privremene mjere. Tu se radi o zakonskim pretpostavkama za određivanje privremenih mjera (nenadoknativa šteta iz čl. 346. st. 1. OZ).

7. I-tuženik dalje navodi da Izvješće Državne revizije o obavljenoj financijskoj reviziji Općine Gradina za 2019. godinu „*nije u nikakvoj vezi sa ugovorima koji su sklopljeni 2020. godine*“, pa iskazuje svoje nerazumijevanje zašto se to izvješće dostavlja.
8. Gore citirani dio navoda nije istinit, a i to se lako može utvrditi uvidom u Izvješće, a kako je citirano već u samoj tužbi. Očito ima potrebe ponovo citirati dio nalaza Izvješća u drugom odlomku na stranici 37., gdje je navedeno:

*„Općina je u travnju 2020. s trgovačkim društvom za proizvodnju i trgovinu (preuzimatelj tražbine) i trgovačkim društvom za trgovinu i usluge (prenositelj tražbine) zaključila **ugovor o ustupanju ugovora u kojem je navedeno da prenositelj tražbine preuzimatelju tražbine ustupa ugovor o otplati duga iz siječnja 2020. (kojim Općina ne raspolaže)**. Uz ugovor o ustupanju ugovora o otplati duga, prenositelj tražbine ustupa 36 mjenica, koje je izdala Općina u siječnju 2020. Ugovorom o ustupanju ugovora o otplati duga Općina se obvezala preuzimatelju tražbine platiti 8.154.000,00 kn od svibnja 2020. do travnja 2023. (6.592.495,00 kn uvećano za kamatu u visini od 23,7 % obračunanu za tri godine), a u ugovoru nije navedeno na koje obveze Općine se tražbina odnosi. Do konca listopada 2020. preuzimatelj tražbine se putem mjenica Općine naplatio u iznosu od 1.609.052,00 kn.“*

9. Dakle Izvješće baš posve očito referira direktno na sporne ugovore koji su predmet postupka! I-tuženik dakle u svojem podnesku očito neistinito tvrdi da Izvješće „*nije u nikakvoj vezi*“ s njima. Sretnu okolnost ovdje predstavlja činjenica da je tekst Izvješća lako dostupna objektivna činjenica, i sud ovo može lako provjeriti.
10. Tužitelj je upravo zbog njegovog sadržaja – koji direktno govori o spornim ugovorima - Izvješće dostavio uz tužbu i prijedlog za osiguranje. I drugi dijelovi Izvješća su relevantni za ovaj postupak, poput na primjer nalaza sadržanog na posljednjem odlomku na stranici 37. i prvom odlomku na stranici 38.:

*„Iz opisanog načina raspolaganja proračunskim sredstvima **proizlazi da su iz općinskog proračuna doznačavana sredstva pravnim osobama prema kojima Općina nije imala obveze ili za koje nema vjerodostojnu dokumentaciju o nastalim obvezama, a pojedine obveze su podmirivane dva puta**. Istodobno, Općina se zaduživala i koristila okvirni kredit po žiroračunu za podmirenje obveza te plaćala kamate.“*

11. Jasno je da iz samog Izvješća jasno proizlazi barem vjerojatnost Tužiteljeve tražbine, a što je dovoljno za određivanje privremene mjere sukladno Tužiteljevom prijedlogu.

12. Izvješće je javna isprava iz odredbe čl. 230. ZPP-a i svojim sadržajem veže sud. Autor izvješća nije privatni revizor već Državni ured za reviziju, koji ga je izradio temeljem svojeg javnog ovlaštenja propisanog zakonom.
13. Nadalje, I-tuženik u svojem podnesku prejudicira što Tužitelj vjeruje ili ne vjeruje vezano uz navodno potpisivanje spornih ugovora od strane ranijeg Načelnika Općine Gradina. S tim u vezi, Tužitelj napominje da I-tuženik nikako nije u poziciji da nagađa što Tužitelj „objektivno ne vjeruje“. Objektivna činjenica je da je raniji načelnik Općine Gradina dao izjavu, s potpisom ovjerenim kod bilježnika, u kojoj je naveo da nije potpisao sporne ugovore. Ta izjava je u spisu predmeta, i također predstavlja dokaz barem o vjerojatnosti Tužiteljeve tražbine, što je opet dovoljno za određivanje privremene mjere.
14. Prepiska I-tuženika sa ranijim načelnikom, koju je I-tuženik dostavio u spis, ne mijenja objektivnu činjenicu da je ista ta osoba dala vrlo eksplicitnu izjavu da nije potpisala spornu dokumentaciju.
15. Stoga Tužitelj nema što odlučivati koja je činjenična osnova njegove tužbe, na što ga poziva I-tuženik u svojem podnesku. Tužitelj je dostavio u spis dokaze koji upućuju na to da bivši Načelnik Općine nije potpisao sporne ugovore. U svakom slučaju nitko ne može priznati dug koji ne postoji, a Tužitelj je u spis dostavio i dokaze da je u ovom slučaju od Općine Gradina naplaćeno puno više nego što je ikada bila dužna. Dakle, sporni ugovori ne mogu biti valjani niti u kojem slučaju, čak i da ih je bivši Načelnik Općine i potpisao, i to je činjenična osnova tužbe. Što je tu nejasno?
16. Dalje u svojem odgovoru I-tuženik navodi da mu, kako navodi, nisu jasna ni „razmatranja“ Tužitelja o tome da bi sporni ugovori bili protivni Statutu Općine Gradina i Zakonu o lokalnoj i područnoj samoupravi. Iz teksta odgovora doista proizlazi da ne I-tuženik ne razumije ove Tužiteljeve navode.
17. I-tuženik navodi da mu nije jasno odakle tvrdnja da bi on bio ili trebao biti upoznat sa Statutom Općine Gradina. Pritom se nije izjasnio da li je ili nije upoznat sa navedenim aktom. No, kao što je Tužitelj vrlo jasno naveo u tužbi i prijedlogu za izdavanje privremene mjere, interno ograničenje za Načelnika Općine, **sadržano u Statutu, doslovno je prepisano iz zakonske odredbe, a nitko se ne može pozivati na nepoznavanje zakona.** To je ono što Tužitelj tvrdi u dijelu tužbe u kojem objašnjava kako sporni ugovori ne mogu opstati niti zato što bi (sve da su potpisani od ranijeg Načelnika) isti predstavljali kršenje internog ograničenja koje proizlazi iz (osim Statuta) samog zakona.
18. U odnosu na prijedlog za izdavanje privremenih mjera, odgovor I-tuženika se svodi na slijedeći navod:

„U odnosu na prijedlog za izdavanjem privremene mjere, činjenica da je nad II-go tuženikom stavljen prijedlog za otvaranjem stečajnog postupka ne može biti razlog da se I-vo tuženiku zabrani naplata potraživanja koje ima prema tužitelju“

19. Ovakav odgovor bi I-tuženik trebao značajno doraditi prije nego bi se uopće dosegne razinu paušalnosti. Tužitelj je u svojem prijedlogu iznio čitav niz okolnosti i razloga zbog kojih je potrebno i opravdano određivanje privremenih mjera sukladno njegovom prijedlogu. Tu radi izbjevanja ponavljanja samo ukratko ističe da:
- **Vjerojatnost tražbine proizlazi (među ostalim) iz Izvješća Državne revizije koja je izričito navela da nije utvrdila osnovu za plaćanja koja I-tuženik prisilno provodi putem mjenica, te ovjerene izjave ranijeg Načelnika Općine da nije potpisao sporne ugovore;**
 - **Opasnost od nenadoknadive štete postoji jer naplate koje I-tuženik provodi na teret Tužitelja kompromitiraju Tužiteljevu mogućnost izvršavanja poslova iz njegove zakonske nadležnosti (financiranje dječjeg vrtića i dr.), a to se ne može nadoknaditi naknadnim vraćanjem naplaćenih iznosa sa kamatama.**
20. Od nekoliko desetaka različitih činjenica i okolnosti koje je Tužitelj iznio u svojem prijedlogu za osiguranje I-tuženik je odgovorio samo na činjenicu da se II-tuženik nalazi pred otvaranjem stečaja. Ta okolnost je istaknuta samo zato da se sudu ukaže da dio neosnovano naplaćenih iznosa od II-tuženika Tužitelj po svoj prilici nikada neće moći vratiti.
21. Opasnost od koje se Tužitelj pokušava putem suda zaštititi prijedlogom za određivanje privremenih mjera i dalje se nažalost ostvaruje. Tako je I-tuženik dana 15. listopada 2021. ponovo putem mjenice prisilno naplatio od Tužitelja iznos od 205.557,66 HRK.

Dokaz: Izvod iz prometa po računu Tužitelja (Prilog 2)

22. S obzirom na navedeno, Tužitelj/Predlagatelj osiguranja moli naslovni sud da što je prije moguće donese odluku o prijedlogu za određivanje privremene mjere. Spis sadrži više nego dovoljno elemenata za odluku.

**OPĆINA GRADINA,
koju zastupa:**

Pavo Novokmet, odvjetnik

Tužitelj potražuje naknadu troškova kako slijedi:

Sastav podneska, Tarifa o nagradama i naknadi

troškova za rad odvjetnika, Tbr. 8.1.

57.970,00 HRK

Porez na dodanu vrijednost 25%

14.492,50 HRK

Ukupno:

72,462,50 HRK

+ ostale pristojbe po odmjeri suda